సీతాలు సింగారం

జీడిగుంట రామచంద్రమూర్తి

"శేషగిరి సీతాల్ని ప్రేమిస్తున్నాడు."

సుబ్రమణ్యం ఆ మాటలు చెప్పినపుడు ఆశ్చర్యపోయాను. అసలు శేషగిరికి అలాంటి కోరిక కలిగిందని చెప్తే- నేనే కాదు- అతన్ని ఎరిగినవాళ్లు ముక్కుమీద వేలేసుకుని మరీ ఆశ్చర్యపోతారు....

అయినా నమ్మక తప్పదు....

ఎందుకంటే సుబ్రమణ్యం చెప్పేడు కనక!....

శేషగిరి వుంటున్న ఇంట్లోనే సుబ్రమణ్యం కూడా- మరో వాటాలో అద్దెకుంటున్నాడు ... అతను చాలా నిఖార్సయిన మనిషి.... ఎవరికీ ఎప్పుడూ భయపడడు .. భగవద్గీత చేతిలో పెట్టకపోయినా సరే అంతా నిజమే మాట్లాడుతాడు.

అందుకే శేషగిరిని గురించి అతను చెప్పిన సంగతి. నేను వెంటనే నమ్మవలసి వచ్చింది..

అబ్బాయి, అమ్మాయిని ప్రేమించటం, అప్పై మోజుపడటం అనేవి, వినటానికి సర్వసాధారణమైన విషయాలు!.... అయితే, ఇక్కడ ఆశ్చర్యం కలిగించేదీ, అసాధారణమైనదీ ఏమిటంటే 'శేషగిరి సీతాల్ని ప్రేమించటం!'

శేషగిరి అందగాడు.... అందునా మంచి ఉద్యోగస్తుడు....

నాకు తెలుసు. కాలేజీలో చదివే రోజుల్లో, ఆడపిల్ల కనిపిస్తే చాలు అర మైలు దూరం పారిపోయేవాడు....

'అంతమాత్రంచేత ఇప్పుడు సీతాల్ని ప్రేమించకూడదా?'- అని మీరడగచ్చు....

ప్రేమించకూడదు!.... అంతే!!

ఎందుకంటే- శేషగిరికి రెండేళ్ళ క్రితమే పెళ్లయింది కనక!!

పెళ్లాం మంగతాయారు అందమూ అణకువా కలిగిన మహా ఇల్లాలు. మంగ

ఇదే జంక్షన్‌లో ఇదేళ్ళబట్టీ కాకా హోటల్ నడిపాడు
ఆ.టి.సి. పాయింట్ పెట్టారో లేదో పుంజుకున్నాడు!

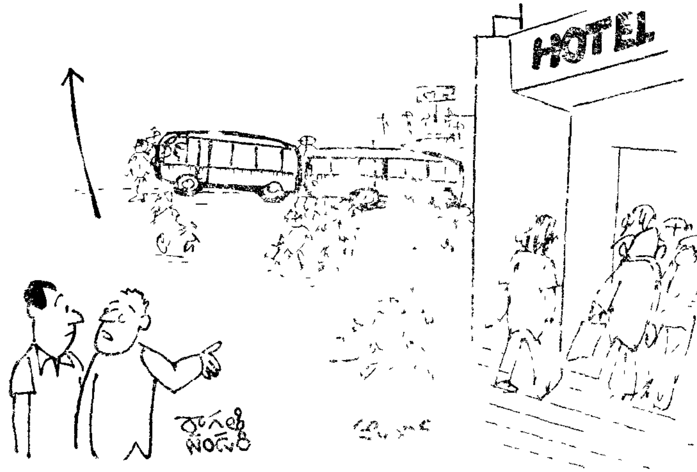

తాయారంటే శేషగిరికి ప్రేమ వుంది. పెక్రేగే ఆరాధన వుంది ... అన్నింటినీ మించి అంతో ఇంతో భయం వుంది. పెళ్లాం ఎదురుగా వుంటే అతను సిగరెట్టు కాల్చడు. ఖర్మకాలి ఎప్పుడైనా మందు కొట్టవలసివస్తే ఆ రోజు రెండో ఆట సినిమా కూడా చూసిగానీ ఇంటికెళ్ళడు... భార్యంటే అంత భయం!.

అట్లాంటి బుద్ధిమంతుడుకి– మరో ఆడపిల్లమీద మనసయిందంటే– ఆ 'మరో ఆడపిల్ల'లో మహత్తరమైన నటు వంటి అందమో, ఆకర్షణో– మరోటో వుండితీరాలి.

ఓ సారి సీతాల్ని చూశాను....

శేషగిరి దంపతులు, పెళ్లిరోజు పేరుతో నన్నూ సుబ్రమణ్యాన్నీ మరి కొంతమంది స్నేహితుల్నీ టీపార్టీకి పిలిచేరు.

అదిగో, ఆ టీపార్టీలోనే సీతాలు కనిపించింది.

ట్రేలో టిఫెన్లుపెట్టి తీసుకొచ్చి– మా అందరికీ ఇచ్చింది.

అవును!

సీతాలు ఆ ఇంట్లో పనిమనిషి!... కాదు కాదు– పనిపిల్ల!

ఛలాకీతనం ఆమె నడకలోనూ, అమాయకత్వం ఆమె కళ్ళల్లోనూ, దుడుకుతనం ఆమె మాటల్లోనూ కని

పించేయి....

అప్పుడప్పుడే వచ్చివాలుతున్న పచ్చి వయసు- పంజరంలోంచి పారిపోవా లనుకుంటున్న పంచవన్నెల చిలకలా- విలు చున్నచోట నిలువనియ్యటం లేదు ఆమెను. .

అదీ సీతాలు గురించి ఆ క్షణంలో నేను వేసుకున్న అంచనా.

"సీతాలు ఎలా వుంది బ్రదర్ !"- టీపార్టీ అయిపోయింతర్వాత సుబ్రమణ్యం అడిగేడు నన్ను.

'మారువేషంలో వున్న రాకుమారిలా వుంది !'- అని చెప్పాలనుకున్నాను.

"అంతటి అందగత్తెను పనిమనిషిగా ఇంట్లో పెట్టుకున్న మంగతాయారుగారి ధైర్యాన్ని మెచ్చుకోవటంకంటే- భర్త మీద ఆమెకు గల అపారమైన నమ్మకానికి జోహార్లర్పించాలి !"- అన్నాను.

"నో నో ! ఆడవాళ్ళను మగ మహారాజులు నమ్మినంత ఈజీగా- మగ వాళ్ళను ఆడవారు నమ్మలేరు.. మైండిట్ !"- సీరియస్‌గా అన్నాడు సుబ్రమణ్యం.

"అయితే- ఆ ఇంట్లో సీతాలు ఎలా పనిచేయగలుగుతోంది ?"- వెంటనే అడిగేను.

"అదో పొట్టికథ! .. చెప్తా విను! ... అందమైన అర్ధాంగి ఇల్లూడిస్తేనూ అంట్లుతోమితేనూ అలసిపోతుందేమోనని నమ్మిన శేషగిరి- 'పనిమనిషిని పెట్టు' కొమ్మని, భార్యకు వరం ఇచ్చాడు.... ఆ వెంటనే ఆవిడగారు మాలక్ష్మిని పన్లో పెట్టుకుంది !"-

"మాలక్ష్మి ఎవరూ ?"

"సీతాలు మదరు ! నోరెట్టుకు బతుకు తుంది... మా వీధిలో పదహారిళ్లకు అదే పనిమనిషి !"

"సరే పాయింటుకి రా!" అసహనంగా అడిగేను.

"కొన్ని నెలలపాటు మాలక్ష్మే పని లోకి వచ్చింది.... ఆ తర్వాత దానికి మరో అరడజను ఇళ్లు ఎక్కువయ్యా యట . అన్నింటితోనూ ఎడ్జస్టుకాలేక కుతురికి కూడా వీళ్లింట్లో డ్యూటీ వేసింది... ఈ ఆరునెలనించీ సీతాలే వీళ్లింట్లో పన్లోకి వస్తోంది !"-

"ఇంతకీ పిల్ల మంచిదేనంటావా ?"

"చెప్తానుగా, కొంతకాలం ఓపిక పట్టు !" అన్నాడు సుబ్రమణ్యం సీరియస్‌గా ఆలోచిస్తూ.

* * *

కొంతకాలం గడవనే గడిచింది.

కానీ సుబ్రమణ్యం ఏమీ చెప్పలేదు. ఏ రోజుకారోజు 'చెబుతాడేమో' అను కుంటూ ఎదురుచూస్తున్నాను....

ఓ శనివారం సాయంత్రం-

సంగం టాకీసులో మ్యేట్నీ చూసి బయటకు వస్తూంటే కనిపించేడు.... సుబ్రమణ్యం కాదు.... శేషగిరి !

"హలో... గుడీవినింగ్ గురూ!"- అంటూ దగ్గరకొచ్చేడు.

ఆ మాటా ఈ మాటా చెప్పి-

"మనం మందుకొట్టాలి గురూ!"- అన్నాడు....

ఆశ్చర్యపోయాను.

"ఏం?... మీ ఆవిడ ఊళ్లోలేదా?"- వాళ్లావిడ ఊళ్లోవుంటే శేషగిరి అలాంటి సాహసాలు చేయలేడని నాకు తెలుసు... అందుకే అడిగేను.

"ఎలా అయినా రచయితల బుర్రలు గొప్పవోయ్! ఎదుటి మనిషి మనసుని ఇట్టే పసిగట్టేస్తారు."- హుషారుగా వీపు మీద చరచి పక్కనున్న 'బార్'కి పట్టుకుపోయేడు శేషగిరి.

ఓ రౌండు పూర్తయింది.

"మా ఆవిడ పండక్కి వాళ్లూ రెళ్ళింది... ఎల్లుండి పొద్దున్న వస్తుంది!"- రెండోసారి గ్లాసులో విస్కీ పోస్తూ చెప్పేడు.

"మరి నువ్ వెళ్ళలేదేం?"

"లేదు!"

"ఎందుకని?.... శలవు దొరక లేదేమిటీ!"- మళ్లీ అడిగేను.

"కేవలం అదొక్కటే కారణం కాదులే!"

"సీతాలు పన్లోకి వస్తోందా?"

"అబ్బ! . మళ్లీ రైటర్ననిపించు కున్నావ్ గురూ!" నవ్వేస్తూ అన్నాడు శేషగిరి.

కొన్ని క్షణాలు మా ఇద్దరి మధ్యా నిశ్శబ్దం . చుట్టూ సళితిర్చిన మందు దేవుళ్లు సృష్టిరహస్యాలు గట్టిగా మాట్లాడుకుంటున్నారు.

"సీతాల్ని నువ్వసలు చూశావా?"- మరికొన్ని క్షణాల తర్వాత అడిగేడు.

"ఆ రోజు మీ ఇంట్లో టీపార్టీనాడు చూశానుగా, బావుంటుంది!",

"యదార్థం చెప్పేవు గురూ!.... నాకు ఇదివరకే పెళ్ళయిపోయింది కానీ- లేకపోతేనా- అసలు సీతాల్నే పెళ్లిచేసు కునేవాణ్ణి!"-

"పనిమనిషినా?"

"అయితేనేం?.... నేను పెళ్లిచేసు కుంటే నా'వైఫ'య్యేదిగా! ... నేనంటే సీతాలుకి ఎంత ప్రేమో తెలుసా?"

"ఎలాగా?"

"మా ఆవిడ ఊళ్లోలేని ఈ వారం రోజులూ- రావాలని మరీ నన్ను రెచ్చ గొట్టేస్తోంది...నా మతి పోతోందనుకో...! ఆ బ్రహ్మదేవుడు పనిమనుషులకు కూడా ఇంతింత అందాలు ఇచ్చేస్తే- దేశం లోని కాపురాలు ఏమైపోతాయోనని బెంగ పడిపోతున్నాను!"- శేషగిరిలోని మందు దేవుడు విజృంభిస్తున్నాడు.

"ఆ పిల్లకి లేని అభ్యంతరం నీకు మాత్రం దేనికీ?.... సాహసం చేసెయ్!" మాటవరసకు అలా అన్నానే కానీ, అలాంటిదేదో జరిగేవుంటుందని నాకో పాడుఅనుమానం లేకపోలేదు.

"ధైర్యం చాలటంలేదు గురూ!.... ఒకవేళ నేను చెయ్యి పట్టుకోగానే కేకలు పెట్టి అల్లరిచేసిందనుకో- అప్పుడు నా పరువేంకావాలి! .. ధైర్యంకోసం ఈ వారం రోజుల్నించీ మందుకొడుతూనే వున్నాను... రేపు ఆదివారంగా?.... ఆఫీసు లేదు!.... పొద్దున్న సీతాలు రాగానే సాహసం చేసేస్తాను! ఎల్లుండి నీకు శుభవార్త చెప్తాను! ..." ఆ శుభ వార్తను తలుచుకుంటూ ఉత్సాహంగా గ్లాసులోవున్న మందునంతా ఒక్క-గుక్క-లో లాగించేసేడు శేషగిరి.

* * *

ఎల్లుండి రానేవచ్చింది...

కానీ శేషగిరి ఎలాంటి శుభవార్తనీ చెప్పనేలేదు. నీరోజుకారోజు వాళ్ళింటికి వెళ్ళి ఫెయిలయ్యాడో, ప్యాసయ్యాడో తెలుసుకోవాలని అనుకుంటూనే- ఆఫీసు ఇనస్పెక్షను లోపడి అశ్రద్ధచేస్తున్నాను ...

నాలుగోరోజు సాయంత్రం కామత్ హోటల్లో కాఫీ తాగుతూంటే కనిపించేడు

శేషగిరి కాదు- సుబ్రమణ్యం!

"హలో బ్రదర్!"- అంటూ వచ్చి పక్క-న కూర్చున్నాడు....

ఆమాటా ఈమాటా అయింతర్వాత-

"పిట్ట వలలో పడింది బ్రదర్!"- అన్నాడు....

అతను చెప్పబోయేదేమిటో అర్థం కాలేదు....

"పిట్టెవరూ?" అడిగేను....

"ఇంకెవరు?.... సీతాలు!"

'అంటే శేషగిరి సాహసయాత్ర ఫలించిందన్నమాట!'- అని మనసులోనే అనుకుంటున్నాను. అంతలో సుబ్రమణ్యం అన్నాడు.

"సీతాల్ని మొన్న ఆదివారం గండిపేట కొట్టుకుపోయాను.... రోజంతా నాతోనే వుండిపోయింది ... పాతిక రూపాయలు రేటు!"-

ప్రతి విషయాన్నీ ఈజీగా తీసుకునే సుబ్రమణ్యం జీవితంలో ఇంతకుముందు ఇలాంటి సాహసాలు ఎన్నో చేసిన సంగతి నాకు తెలుసు.

"అభం శుభం తెలియని ఆడపిల్లని పాడుచేయటం నాకేం నచ్చలేదోయ్!"- నాలోని రచయిత ఆవేశపడ్డాడు.

పకాల్న నవ్వేశాడు సుబ్రమణ్యం.

"అక్క-డే నువ్వూ నేనూ పొరపాటు పడ్డాం బ్రదర్! సీతాలు అభం శుభం తెలియని ఆడపిల్ల కాదు.... ఓ వైపు ఇళ్ళల్లో పనిచేస్తూ మరోవైపు ఆ ఇళ్ళల్లోవుండే మగవాళ్ళ 'వీక్నెస్'ను 'క్యాష్'చేసుకోవాలని చూసే డిప్లమేట్! ...ఎందుకో అడుగు చెప్తాను!"

"ఎందుకనీ?"- అడిగేను.

"దట్స్ గుడ్... చెప్తా విను!"- సిగరెట్టు వెలిగించుకుని- కాఫీ కొంచెం

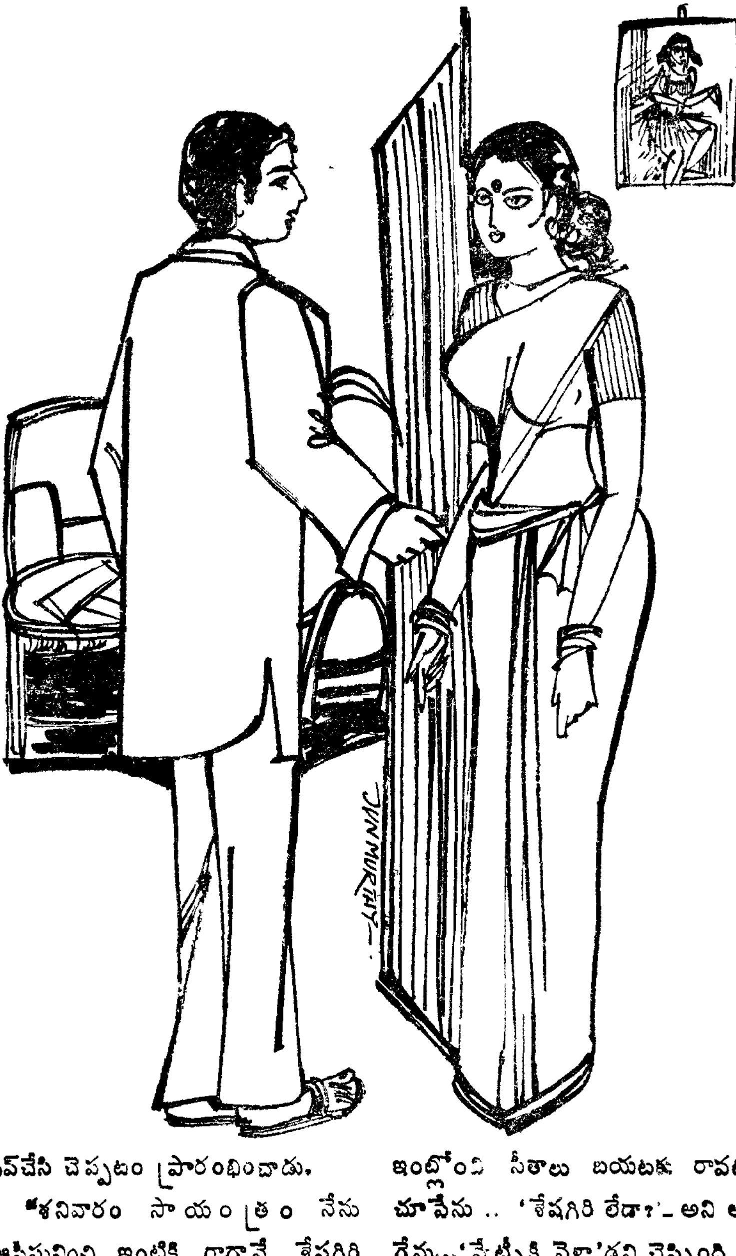

సిప్‌చేసి చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

"శనివారం సాయంత్రం నేను ఆఫీసునించి ఇంటికి రాగానే, శేషగిరి ఇంట్లోంచి సీతాలు బయటకు రావటం చూపేను.. 'శేషగిరి లేడా?'_ అని అడిగేను...'షేట్నికి వెళ్లా'డని చెప్పింది....

"....రేపు నాతో గండిపేటవస్తావా?"- అని వెంటనే అడిగేశాను.... నావైపు అదోలాచూసి 'ఎందుకూ?'- అంది....

"... ఏముందీ ... అక్కడ కాటేజ్ తీసుకుంటాను. సరదాగా గడిపేద్దాం"- అంటూ మనసులో మాట ధైర్యంగా చెప్పేశాను.. 'నా రేటు పాతిక!' అంది సీతాలు తడుముకోకుండా....

"....కాబట్టి మైడియర్ రైటర్! అందమైన మనిషికి స్వచ్ఛమైన మనసే వుంటుందని రాయక- 'అమాయకంగా కనిపించే కళ్ళవెనకాల దరిద్రబుద్ధులు కూడా వుండచ్చు'నని నీ కథల్లో రాయి!"- భుజంతట్టి మరీ చెప్పేడు సుబ్రమణ్యం.

* * *

ఆ రాత్రి చాలాసేపు నిద్రపట్టలేదు.

ఎన్నెన్నో ఆలోచనలు.... ఆ ఆలోచనలన్నింటిలోనూ సీతాలే చోటుచేసుకుంది....

సీతాలు....!!

"అభం శుభం తెలియని అడపిల్లేమో?"- అనుకున్నాను చాలాకాలం.

'ఇలాంటిదా?'- అనిపించింది.

తన రేటు 'ఇంత' అని బోర్డు కట్టుకున్న సీతాల్ని పొందటం శేషగిరికి మాత్రం కష్టం ఏముంటుందీ? ..

అసలు అతని సాహసయాత్ర ఎంతవరకూ వచ్చిందో?....

రెండురోజుల తర్వాత కోఠీలో శేషగిరి కనిపించేడు.

"నీ ప్రయత్నం ఎంతవరకూ వచ్చింది గురూ!"- అడిగేను.

"పిరికివాడు చేసే ప్రయత్నాలు ఫలించవ్ గురూ!"- ముక్కుమీదకు జారిపోతున్న కళ్ళజోడుని వేలితో పైకి తోసుకుంటూ అన్నాడు.

"మరి క్రితం ఆదివారం అటో ఇటో తేల్చేసుకుంటానన్నావ్ కదూ?"- గుర్తుచేసేను.

"నిజమే! ... కానీ ఆరోజున సీతాలు పన్లోకి రాలేదు.... మర్నాడు మా ఆవిడ వచ్చేసింది!"- నిరాశగా చెప్పేడు.

"ఎందుకనీ?"

"దాని కేరక్టరు మంచిది కాదట.... లాడ్జిలకు పోతూంటుందని మా ఆవిడకి ఎవరో చెప్పేరు.... అంతే!.... ఉద్వాసన చెప్పేసింది!"- అంటూ భారంగా అడుగులేస్తూ సాగిపోయాడు శేషగిరి ...

కానీ-

సీతాలు పన్లోకి రాని ఆదివారంనాడు- గండిపేట గెస్టుహౌస్‌లో పాతికరూపాయలకు ఆమె సింగారాన్ని సుబ్రమణ్యం కొన్నుకున్నాడని తెలిస్తే- శేషగిరికి పిచ్చెక్కిపోయేదేమో!!